

Кимки ўз Ватанини севадаси дилдан, Булак ҳеч вақога кўнгли бермас У. БАЙРОН.

Агар атрофингизга жиддийроқ эътибор берсангиз, шундай бир ҳақиқат аён бўлади. Кейинги ўтган уч-тўрт йиллик бўҳронли давр ҳаммамизни файласуфга айлантириб қўйди. Сен... Мен... Улар... Хуллас, ҳаммамиз фалсафа тўғрисида ўзимизга ўйлаб топганимиз фалсафа эса, албатта, ўзимизни оқлаш учун эҳтиш қилдик. Бу инкор этиб бўлмас ва исбот талаб қилмайдиган ҳақиқатлар. Ахир инсоният ибтидоий жамоа тузумидан бошлаб, ўзи ўйлаб топган ҳар қандай нарсани у ҳоҳ меҳнат қурол ёки сийсий янглишиш — ўзи учун, ўз манфаати учун фойдаланган.

Бизнинг оталаримиз, акаларимизнинг ўтган кун шундай фалсафа пойдевори асосига қуришлари: «Жамият манфаати ҳаммиса шахсий манфаатдан устун турши керак!»

Шу ерда ҳар иккала фалсафа ўртасидаги мантаний қарама-қаршилиқни аниқлаш чикарсиз. Уларнинг биринчисида жамият манфаати шахс манфаатидан устунроқ эканлиги уқтирилса, иккинчисида батамом акси. Агар уларга бир томонлама ёндашадиган бўлсангиз, ҳар иккаласи ҳақиқат. Ахир инсон ўзи яшаб турган жамият манфаатлари учун курашса, фақат ўз шахси, аямаз аниқроғи, ўз қорни Учуғинга яшаса XX аср адабиёти пешволаридан бири Чингиз Айтматов айтмоқчи — у манқуртга айланади. Энди умуман ўзи, оиласи, бола-чақаси учун қайғурмайдиган, фақатгина жамият манфаатлари йўлида заҳмат чекадиган шахснинг кўз олдидан келтиринг. Бу ҳам яраб турган фожеа эмасми?

Колларерса, ана шундай фалсафа ҳам мавжуд: «Хар қандай жамиятнинг бошланғич ташкилоти — бу оила!» Тўғри-де, агар ҳар бир шахс ёки оила бахтли яшамас экан, у умргузаронлик қилмаётган жамиятга ҳам аҳси деб бўлмайди. Хуллас, гапни қавла-санг, гап топсан, деганларидек (аслида, бу ҳам бир фалсафа), фалсафа ҳам фалсафани тугаверади.

Биз — кун кечага эркин фиррлаш ўз билгича ҳаракат қилишдан маҳрум этилган халқ — мустабд тузумини ағдар-диг-у, фиррлаш, сузлаш имконияти туғилганидан фойда-

ланиб, ҳаммамиз бирдан гапиршига тушиб кетдик. Гўёки бу имконият вақтинчалик-у, қичмишдаги гапларни айтиб қилишга улгуришимиз керак, деган фалсафага амал қилдик. Қараски, ҳаммаси жойида. Ҳеч ким бизни сузлаш эркин-лигидан маҳрум қилмоқчи эмас. Шунда аниқлиқ, ҳам-ма бирдек гапирётган ва ай-ни замона ҳеч ким бир-бирини тингламаётган экан. Қанча тортишмайлик, бир ма-сала — яъни шахс манфаати жамият манфаатидан устунроқ-ми ва ёки аксинча деган саволинига аниқ жавоб то-полмадик, шекилли. Хар ҳол-да, бугун ҳеч ким у ёки бу қондага тўлиқ риоя қилаётган-ми йўқ.

Бугунги ёшлар, яъни биз-нинг авлоднинг маълум қис-ми маънан анча майдалашиб, ўз шахсий манфаатларини ҳам-ма нарсадан юқорироқ ҳисоб-ла бошлагани ҳам бор гап. Хар ҳолда, катта аълод вақил-лари биз — энди кунга тула-ётган авлод вақилларини фид-ойи эмаслиқда айбашларинда ҳам жон бордек назаринда. Фақат бунда кечяги ёки буг-унги кунинини айбаш билан чегараланиб бўлмайди. Хар бир хатти-ҳаракатнинг ба-ҳосини эса Вақт қўйди. Фақат Вақтинга энг олий ва одил ҳакамдир!

У — яъни мақоламиз қаҳ-рамони — Улуғбек Мўсаев бундан уч ой муқаддам На-воий вилоят Ешлар Иттифоқи Кўмитаси саркоотибига сай-ланди. Сайлангунча...

Келинг, аввал у ҳақда бил-ганларимизни сизга ҳам айтиб-берай. Биз Улуғбек билан бундан анча йиллар илгари, у Самарқанд вилоят комсомол-ларида танишганимиз. Биринчи учрашувимизни яхши ту-ган-да бўлмайди. Узаро тўқна-шувага ўхшаш ҳолат билан аққуллангани. У шундай бўл-са-да, мен уни ўзимча қўй-дигича баҳолагандим: фирр-лашлари кескин ва асосли, юмоқчилик унинг феълга ёт, шунингдек лаганбордор эмас ва лаганбордорларини ёмон-кўради. Хатоси — айтганидан-қайтмайди. Янгликча ўта ин-тилувчи. Қачон қарсанг, ўзи-га-ўзи иш топиб юради. Агар қўйиб берилса, қўлиндан кўп-и келиши мумкин.

Орадан маълум вақт ўтиб, Улуғбек Узбекистон комсомол-ли Марказқўмида ишлаш бош-лади. Демак, мен унга берган баҳо нотўғри эмас экан, дег-ан хулосага келдим. Кейин-чалик у олий партия мактабига

ўқишга кетганини эшитдим. Уқиниши битириб, Узбекистон Ички Ишлар Вазирлигида иш-ла бошлаганида ҳам бир-икки бор тасодифан учрашдик. Хулоса қилиб айтганимиз бўл-са, шу билан унинг комсо-молдаги «карьерасига нукта» қўйилди, деб ҳисоблаганим ҳам бор гап.

Яқинда тўсатдан уни Ешлар Иттифоқи Навоий вилояти котибчилигига сайланганини эшитиб қолдим. Очиги, бу гап менга саратонда қор ёқ-қандак таъсир қилди. Уни тушунамди. Хар ҳолда, уни Навоий вилоят божхона бош-қармасида ишлаётганини эшит-ганим бор эди. Ешлар Итти-

дек. Ташқи кўриниши мулоим нигоҳлари ҳаммиса синовчан, энг асосийси, мулоҳазалари кескин ва салмоқли. У мен-нинг ёшлар ташкилотига қай-таганга-ю, божхонада қандай вазифада ишлаганини, у ёқда қанча меош олганини-ю, бу ердигиси қанча эканлиги ҳа-қиқати терибсиз саволларини эшитиб, бир зум нафас ростилади. Назаримда, у шу бир зумлик сукудта ўзига берилган саволларни жамлаб, тартибга келтирди.

— Очиги, у ёқдаги ишим ёмон эмасди, — деб сўз бошлади Улуғбек. — Вилоят божхона кўмитаси шахсий таркиб билан ишлаш бўлими-

ҳам мумкин эди. Лекин ўтдим. Нера? Очигини айтганда, ўтганим-дан сўнг «Нега ўтдинг?» деган саволга бу қадар кўп дўш келаман, деб ўйлагандим. Таниш-билишлар, қариндош-уруғлар, хаттоки ақин дўст-ларим ҳам «Нега ўтганимни сўрашди. Қайсидир бир тани-шим «Ўзингча қаҳрамонлик қилбсан. Энди маҳкам бўл», деб киноя ҳам қилди.

Майли, улар ўз йўлига. Э-нди нега Ешлар ташкилотига қайганимга келсак. Хабарингиз бор, мен комсомолнинг энг қўйи бўғинидан Марказ-қўмигача бўлган масофани босиб ўтганман. Гарчи бугун

қора чапаш мақсадда айта-ётганим йўқ. Куйганимдан га-пирмапман. Мана икки ойда шайхлардаги бошланғичлар со-нини 8 тага етказдик. Бу — ҳали кам. Жуда ҳам кам. Ле-кин шунинг ўзи ҳам осон бўлмайпти. Қўпилаб идорао ташкилотлар Ешлар Иттифоқи борлигини ҳам унутмаган экан. Энди тан олгилари кел-мапти. Баъзи жойларда «Шу Иттифонингнинг кимга қараги бор!» дегувчилар ҳам топи-лади. Биз уларга Иттифоқ ни-ма учун кераклигини жанжал-лашиб эмас, ишлаб кўрсатиб қўйишимиз керак. Борлигини-ни фаолиятимиз билан билди-ришимиз, ишимиз билан қўйил қондиришимиз, уларни хурмат қилишга мажбур қили-шимиз керак бўлади. Ва шун-дай қилмаси ҳам, бунга ишон-чий қилади.

Энди қилаётган ишларимизга келсак. Ҳозирча асосий эъти-борим иқтисодий тикланшига қаратилган. Қолареса, маб-лагисиз амалий иш қилиб бўлмайди. Бу борада ҳам вилоят ҳокимияти ҳиммат қўлини чўздди. Ҳозирча биз-га 7 миллион сўм маблаг ажратилган. Умуман, вилоят ҳокими, унинг муовин-ларига катта раҳмат. Неча марта маъсалаёт ёқда ёрдам сў-раб борсак, ноумид қайтариш-гани йўқ. Баҳоли қудрат қўл-лаб туршибди.

«Кўндан берганга қўш тўй-мас» дейди халқимиз. Биз ҳам ҳокимият ёрдам берар экан, деб қараб ўтиганимиз йўқ. Навоий шаҳрида мебель иш-лаб чиқариш, Қонимек туман-ида гишт заводи, Нурота ту-манда жунин қайта ишловчи кичик қорхоналарини ишга туширялган. Бу билан бир-ринчи навбатда маълум бир қисм ишимиз ишларимизни иш-уриларини билан таъминлаш, иккинчи навбатда ташкилот-имизнинг иқтисодий негизини мустаҳкамлаш ниятдадимиз. Тузилётган қорхоналаримизни асосан ишлаб чиқаришга боғ-лаялган. Чунки олибсотирик билан кун кўриш ўткинчи ҳодисадир. Қолареса, у Еш-лар Иттифонингнинг обрўсига ҳам тўғри келмайди.

Шарҳ алоқдорхоналарини бирдан оқилга автобусни ижарага оқиллашди. Хар ик-кала автобуснинг ёнига Ешлар Иттифонинг белгисини ту-ширялган. Бу ҳам тарғибот-нинг бир йўли-де. Шу билан биргаликда маълум бир му-дат ўтиб, ижара муҳлати ту-рардим. Юқоридаги мисолни ўзиндан олдингиларини обрў-сизлантириш, уларнинг сўзига

бир вақтлар «Комсомол бри-гадалари» бўларди. Нега энди бугун шундай бригада тузиш мумкинмас? Назаринда, му-кин. Фақат қарама, шундан қочмаслик керак. Шу унутла-нган яхши ишни тиллаш мақ-садда вилоятқўмига 10 гектар ер олиб, унинг 5 гектарига пахта экимоқчимиз. Қолган яр-мига эса иссиқхона қилишни режалаштирилган. Хар ҳол-да, вилоятқўми фақат Бўрқў-эмас, амалий ишда ташебус-кўрсатиб турса, ёмон бўлмас-ди.

Энг катта ниятимиз эса аъ-рель ойда вилоятимизда Уз-бекистон ва МДХ мамлакат-лари ишларининг дўстлик фе-стивалини ўтказиш.

Улуғбек билан суҳбатимиз жузда узоқ чўзилди. Чўзилган сори нимадандир қонимган-дек бўлавердим. Ниҳоят, ўш-ни нимадандир — жавобсиз қолган икки саволимни топиб олдим. Бу ерда қанча меош олаяпти? — сўрадим.

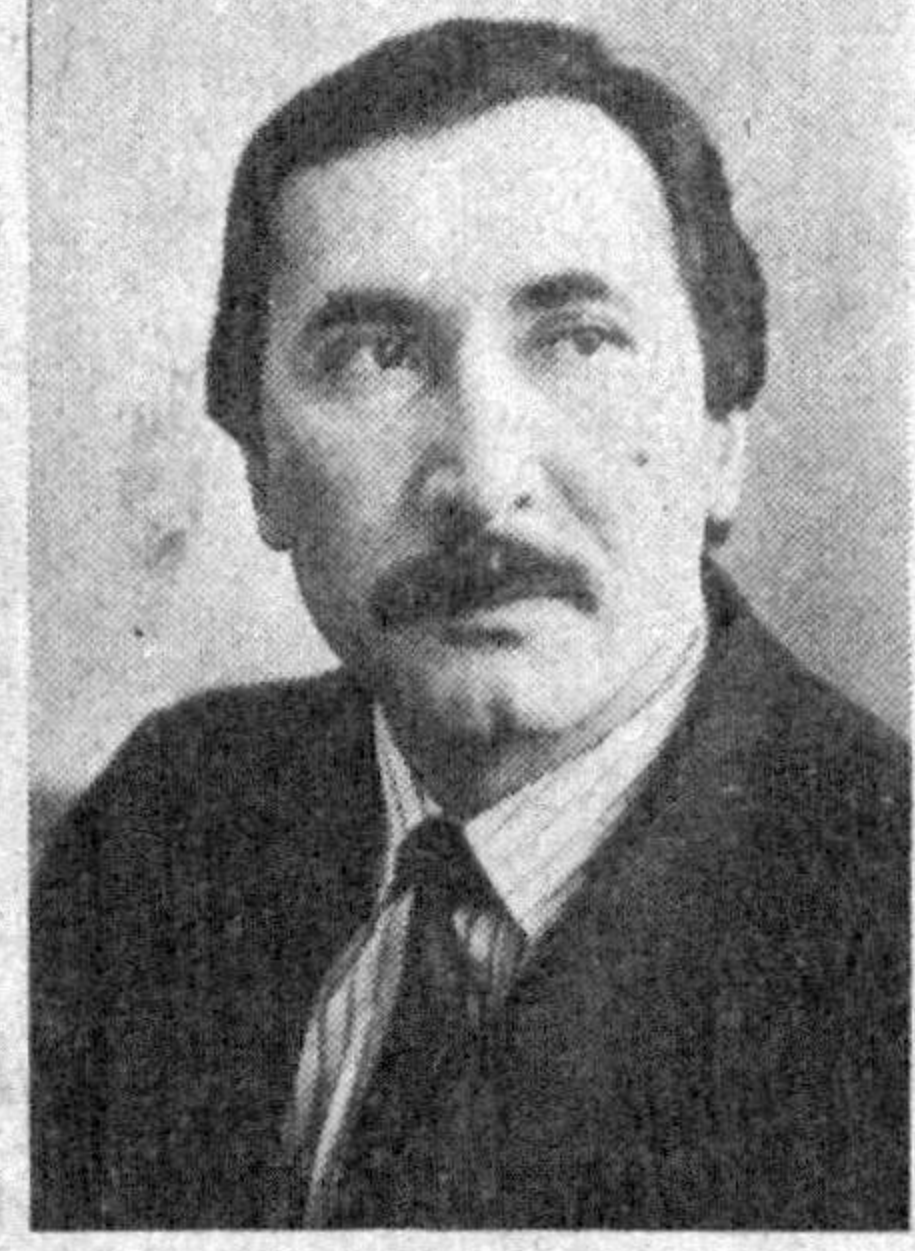
— Маошим 70 минг.

— Улуғбек, очигини айтинг, Ешлар Иттифоқида ўтганли-гингиздан-бирор марта ҳам афсусланмадингизми?

— Данглигани айтсам, бош-ида афсусландим ҳам. Вилоят-қўмининг ишлари ақин эмасли-гини билардим-у, лекин бу даражада хароб деб ўйламе-ган эдим.

Улуғбек ўзига ишонч билан гапирди. Фақат ўзи кўтариши керак бўлган юқини оғирли-гини чамалаб қўрган полво-нини шунга оҳангда сўзлайди. Унда эса ўз кўчини чамалаш учун икки ойлик мудат бор эди. Чамалаб қўрган. Кунига ишонди. Қани энди мустақил эрмлакатимизнинг порлоқ эртинси таъминловчи иш-ларимиз орасида ана шундай ўз кунига, иқтидорига ишонган ишлар қўпиеса. «Улар кўп, фақат уларни рўбга чиқариш керак», дейди икки бир овоз. Едимга ана фалсафасўзлар дўстларим тушди. Мен ҳам ўзимча фалсафа қилдим: «Халқнинг, миллатнинг, дав-латнинг истиқлолини, келаж-ақини унинг фидойи ишлари белгилайди!» Демак, шукрона айтишимиз мумкин. Чунки Узбекистонда Улуғбек ва унга ўхшаш фидойи ишлар кўп...

И. ХАМРОЕВ, «Туркистон» маъсуз мухбири.

Хозирги ёшлар «Бошида афсусландим...»

ДЕЙДИ НАВОИЙ ВИЛОЯТ ЕШЛАР ИТТИФОҚИ КЎМИТАСИ САРКОТИБИ УЛУҒБЕК МЎСАЕВ

фоқи билан божхона бошқар-маси ходимлари олаётган маошда ҳам, мавқеда ҳам аниқ-муноқа фарқ мавжуд. Янама қизиги, Ешлар Иттифоқи Навоий вилоят кўмитаси мо-лиявий жиҳатдан ўта ноҷор, ташкилот ишлари вилоят қай-та ташкил этилганидан бунён изга солинган. Шундай таш-килот раҳбарлигини ўз зимма-сига олаётган Улуғбекнинг ҳам бу гаплардан хабарсиз бў-лиши мумкин эмасди. Ана шу вазиятни кўра-билатуриб, у не-га ўзининг иссиқ ўрнини таш-лаб, Ешлар Иттифоқида ўтди? Бу саволинига жавоб топила-ди. Уйлаб кўрсак, Улуғбек-нинг ўзидан бошқа одам жа-воб беролмас экан бу савол-га.

Шу тариха у ҳақда ёзиш фирри турғиди. Хар ҳолда, ибратли иш. Қолареса, иш-ларимиз ҳаммаси ўз манфаат-лари йўлида манқуртлашиб кет-маётган экан-ку. Уларга ман-фаатини ўз манфаатидан устун қўя оладиганлар ҳам топилар экан-ку, ораминда. Хуллас, шунга ўхшаш фиррлар искин-жасида Навоий вилоятига са-фар қилдим. Қўришганимиз-га икки-уч йил бўлган бўлса-да, Улуғбек ҳамон олдинги

нинг бошлиғи эдим. Маошим ҳам ёмонмасди. 120 минг сўм олардим. (Бундан уч ой ол-дин — И. Х.) Яна муқофот бериб турардим. Хуллас, нолийдир божхона томони йўқ эди. Тўсатдан, ўзим ҳам кутмаган ҳолда ви-лоят ҳокимлигига қақиртири-шиб, Ешлар Иттифоқида ўти-ши тақлим қилишди. Ҳокимият-дагилар ҳам айтишди, ўзим ҳам эшитганим бор эди. Иш-ларимиз қайта тузилганидан бунён Ешлар Иттифоқида бирор кўз-га кўрингунлик амалий иш қи-лилмаган. (Мен бу ерда фақат «вилоятқўмининг назарда туталмай». Хаттоки, баъзи ту-манлар билан ҳам доимий ало-қалар йўқ. Энг ёмон — вило-ятқўмининг сўнги тийингича меош сифатидан олиб бўлин-ган. У моллий жиҳатдан ўти-риб қолган. Уни оёққа турғазини учун ҳеч ким ҳа-ракат қилмаган.)

Тўғри, у ташкилот сифати-да йўқотилган эди. Бундай жойида ишни қайта ташкил этиш тикилиб қолган «повезди-ни юргизиб юборишдек оғир-лигини айтиб ўтирмасам ҳам бўлади. Қолареса, мени «отасан» деб ҳеч ким мажбур қилгани йўқ. Тақлим қилишди, холос. Истамас ўтмаслигим

уни Ешлар Иттифоқи, деб атай бошлаган бўлсалар-де, бу тизимда қандай ишларни ақини биларман. Уни кўтариш, бошбўри ташкилотга айланти-риш, иқтисодий бақувват қор-хоналар даражасига етказиш учун имкониятлар мавжудли-гини билардим. Уни кўтари-шга қўриб етишига ҳам ишон-чий қиладим. Ахс ҳолда ўтмаган бўлардим.

Тўғри, бугун ҳисоб рақам-имизда тийинимиз йўқ. Ви-лоят ишлари ўртасидаги ёки каттаю кичик идора ва қорхо-налар орасидаги мавқеаимиз билан ҳозирча мақтанолмай-миз. Бизни қўлаши мумкин бўлган тикисидий бақувват ташкилотларнинг бирортаси билан алоқа йўлга қўйилмаган. Мана сизга бир мисол. Навоий шаҳрида ақин 700—800 минг атрофида ақини яшайди. 20 дан ортиқ катта ташкилотлар бор. Ана шундай шаҳарда Ешлар Иттифонинг бор-йўғи иккита бошланғич ташкилоти бўлганлигини қандай изохлаш мумкин?

Мени сиз ҳам, мушартирлар ҳам тўғри тушунишларини ис-тардим. Юқоридаги мисолни ўзиндан олдингиларини обрў-сизлантириш, уларнинг сўзига

қора чапаш мақсадда айта-ётганим йўқ. Куйганимдан га-пирмапман. Мана икки ойда шайхлардаги бошланғичлар со-нини 8 тага етказдик. Бу — ҳали кам. Жуда ҳам кам. Ле-кин шунинг ўзи ҳам осон бўлмайпти. Қўпилаб идорао ташкилотлар Ешлар Иттифоқи борлигини ҳам унутмаган экан. Энди тан олгилари кел-мапти. Баъзи жойларда «Шу Иттифонингнинг кимга қараги бор!» дегувчилар ҳам топи-лади. Биз уларга Иттифоқ ни-ма учун кераклигини жанжал-лашиб эмас, ишлаб кўрсатиб қўйишимиз керак. Борлигини-ни фаолиятимиз билан билди-ришимиз, ишимиз билан қўйил қондиришимиз, уларни хурмат қилишга мажбур қили-шимиз керак бўлади. Ва шун-дай қилмаси ҳам, бунга ишон-чий қилади.

Энди қилаётган ишларимизга келсак. Ҳозирча асосий эъти-борим иқтисодий тикланшига қаратилган. Қолареса, маб-лагисиз амалий иш қилиб бўлмайди. Бу борада ҳам вилоят ҳокимияти ҳиммат қўлини чўздди. Ҳозирча биз-га 7 миллион сўм маблаг ажратилган. Умуман, вилоят ҳокими, унинг муовин-ларига катта раҳмат. Неча марта маъсалаёт ёқда ёрдам сў-раб борсак, ноумид қайтариш-гани йўқ. Баҳоли қудрат қўл-лаб туршибди.

«Кўндан берганга қўш тўй-мас» дейди халқимиз. Биз ҳам ҳокимият ёрдам берар экан, деб қараб ўтиганимиз йўқ. Навоий шаҳрида мебель иш-лаб чиқариш, Қонимек туман-ида гишт заводи, Нурота ту-манда жунин қайта ишловчи кичик қорхоналарини ишга туширялган. Бу билан бир-ринчи навбатда маълум бир қисм ишимиз ишларимизни иш-уриларини билан таъминлаш, иккинчи навбатда ташкилот-имизнинг иқтисодий негизини мустаҳкамлаш ниятдадимиз. Тузилётган қорхоналаримизни асосан ишлаб чиқаришга боғ-лаялган. Чунки олибсотирик билан кун кўриш ўткинчи ҳодисадир. Қолареса, у Еш-лар Иттифонингнинг обрўсига ҳам тўғри келмайди.

Шарҳ алоқдорхоналарини бирдан оқилга автобусни ижарага оқиллашди. Хар ик-кала автобуснинг ёнига Ешлар Иттифонинг белгисини ту-ширялган. Бу ҳам тарғибот-нинг бир йўли-де. Шу билан биргаликда маълум бир му-дат ўтиб, ижара муҳлати ту-рардим. Юқоридаги мисолни ўзиндан олдингиларини обрў-сизлантириш, уларнинг сўзига

бир вақтлар «Комсомол бри-гадалари» бўларди. Нега энди бугун шундай бригада тузиш мумкинмас? Назаринда, му-кин. Фақат қарама, шундан қочмаслик керак. Шу унутла-нган яхши ишни тиллаш мақ-садда вилоятқўмига 10 гектар ер олиб, унинг 5 гектарига пахта экимоқчимиз. Қолган яр-мига эса иссиқхона қилишни режалаштирилган. Хар ҳол-да, вилоятқўми фақат Бўрқў-эмас, амалий ишда ташебус-кўрсатиб турса, ёмон бўлмас-ди.

Энг катта ниятимиз эса аъ-рель ойда вилоятимизда Уз-бекистон ва МДХ мамлакат-лари ишларининг дўстлик фе-стивалини ўтказиш.

Улуғбек билан суҳбатимиз жузда узоқ чўзилди. Чўзилган сори нимадандир қонимган-дек бўлавердим. Ниҳоят, ўш-ни нимадандир — жавобсиз қолган икки саволимни топиб олдим. Бу ерда қанча меош олаяпти? — сўрадим.

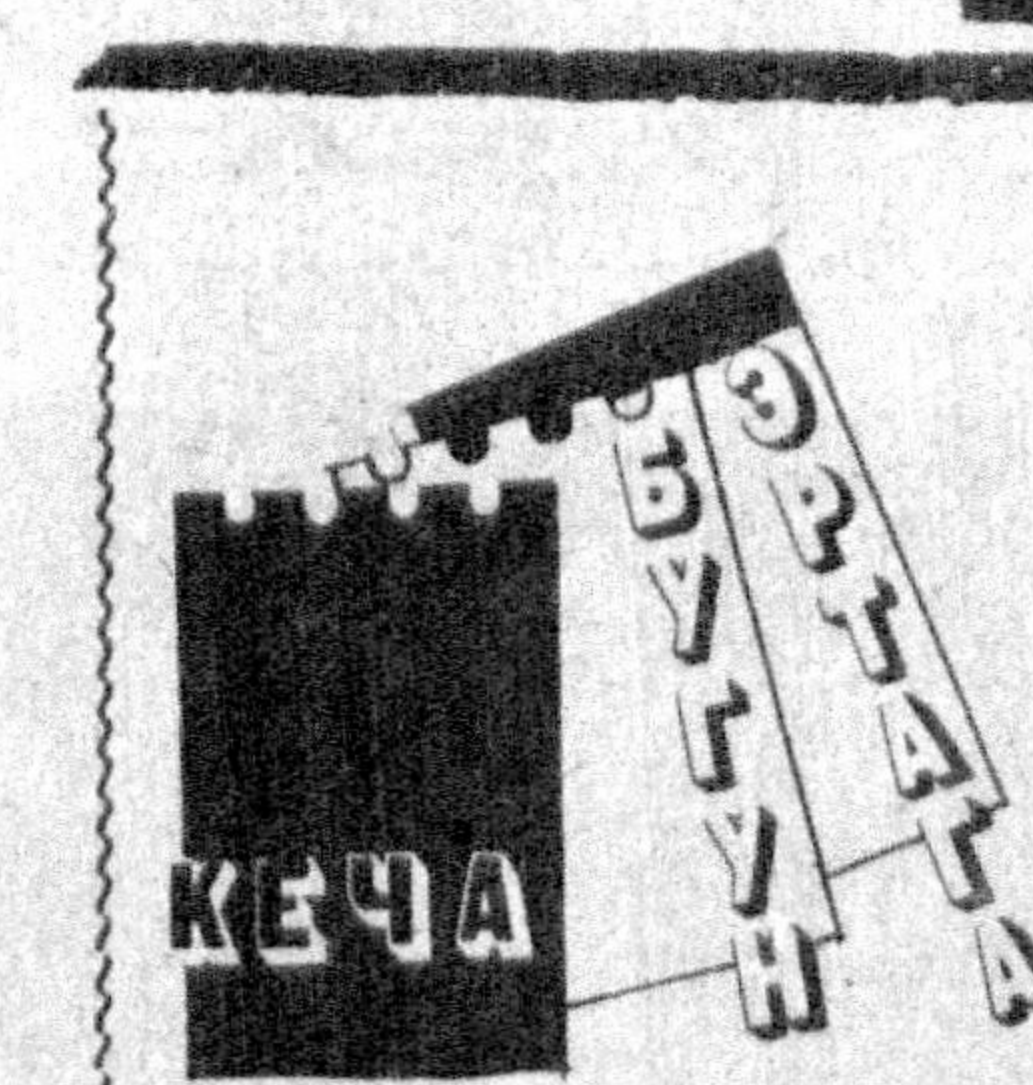
— Маошим 70 минг.

— Улуғбек, очигини айтинг, Ешлар Иттифоқида ўтганли-гингиздан-бирор марта ҳам афсусланмадингизми?

— Данглигани айтсам, бош-ида афсусландим ҳам. Вилоят-қўмининг ишлари ақин эмасли-гини билардим-у, лекин бу даражада хароб деб ўйламе-ган эдим.

Улуғбек ўзига ишонч билан гапирди. Фақат ўзи кўтариши керак бўлган юқини оғирли-гини чамалаб қўрган полво-нини шунга оҳангда сўзлайди. Унда эса ўз кўчини чамалаш учун икки ойлик мудат бор эди. Чамалаб қўрган. Кунига ишонди. Қани энди мустақил эрмлакатимизнинг порлоқ эртинси таъминловчи иш-ларимиз орасида ана шундай ўз кунига, иқтидорига ишонган ишлар қўпиеса. «Улар кўп, фақат уларни рўбга чиқариш керак», дейди икки бир овоз. Едимга ана фалсафасўзлар дўстларим тушди. Мен ҳам ўзимча фалсафа қилдим: «Халқнинг, миллатнинг, дав-латнинг истиқлолини, келаж-ақини унинг фидойи ишлари белгилайди!» Демак, шукрона айтишимиз мумкин. Чунки Узбекистонда Улуғбек ва унга ўхшаш фидойи ишлар кўп...

И. ХАМРОЕВ, «Туркистон» маъсуз мухбири.

● САРАТОВЛИ К Л А Р даҳшатли вазеанинг гувоҳи бўлдилар. Махаллий касалхоналардан бирида қорувул бўлиб ишлайдиган Л. Исмли киши эрталари бош оғринини тунаткиш учун пул топиш мақса-дида... Уликхонага кирди ва... музоина яқиндаги яшадига ётган одам қол-диқларини қозога ўраб, «Магистрал» магазини-га юғурди Уйна-муна-нини фарқида бормай-диган бир аёлга ўз ўл-жасини пуллаб, томоқ қўлашга ошқиди.

Аммо у мақсадига етолмай, сал фиррват ўтмай, қўлга тушди.

● ДЕЗАРУ қурорти яқинда Малайзиянинг иккита кема-сиз тўқнашиб кетди. Оқибатда, ке-ма-лардан бири саҳнада қўйилганлар билан тўқнашиб қолди. По-лиция вақтинчалик айт-қилишча, ярим кемада тўқнашда 50 киши ҳа-лоқ бўлган.

● СЎНГИ уч йил ичида биринчи маро-бата Японияда чет эл-нинг автомобиллари савдоси жонлана бош-лагани сезилмоқда. Япониядаги автомобил-лар импорт билан шу-ғулланувчи уюшма жи-соб-китобларига қара-ганда, шу йил охирига-га мамлакатда 195 минг, яъни ўтган йилга нисба-тан, 7,5 фоиз кўп хори-жий автомобил сотил-ди. Бунинг сабаблари, асосан нарларнинг ар-зонлашуви, кредит шартларининг қўлай-лиги ҳамда япон ҳо-ро-рида хорижий рақобат-чиларнинг фаолиги кучайгани билан изох-ланади.

● ИСТЕЪФОДАГИ бир гуруҳ юқори мартаба-ли харбийлар Шри-Ланка ҳукуматини куруш кенгаши тузишга қа-қирди. Уларнинг фирри-нига тузилаётган кенга-шининг асосий вазифа-си «Оқолин йўлбарслари» деб ном олган Тамил жангари гуруҳларига қарши барча амаллар-ни бажаришдан иборат бўлмоғи керак.

ДАРТС ОММАЛАШМОҚДА

Поли-тдаги «Саломатлик» спорт комплексида дартс бўйича Мирзо Султонов хотира-сига бағишланган II Халқаро турнир бўлиб ўтди. Мирзо Султонов республикада биринчилардан бўлиб дартс ўйинининг кел-лажгага умид боғлаган эди. Шу боисдан ҳам бундан икки йил муқаддам ўзи раҳ-барлик қилаётган «Тошнтер» корхонаси мазкур ўйинини республикада илк бор ўт-

казилишга ҳоҳийлик қилди. Мирзо ана адашмаган экан. Дартс мамлакатимизнинг қўп-гина шаҳарларида оммалашиб бормоқда. Яхшилик ўлмайди, дейишад-ди дартс фидойилари. Мирзо ақининг ёрдамини хали-хали эслашди. Шунинг учун ҳам улар яқинлик билан Узбекис-тондаги шу спорт тур бўйича ўтказилган халқаро мусобақаларга унинг номини беришга қатъий қарор қи-лишди.

Дартснинг пайдо бўлиши тарихи узоқ. У VII асрда юзага келган. Инглиз қамон-чилари узоқ қиш кечалари беқорчиликдан эриқкан кез-ларида ушбу ўйини ихтиро қилишди. Одатдаги қамон ўқларини қисқартириб, де-ворга осилган ёқоч парчасига ота бошашди. Шу эллар улар эриқкан ҳолда янги спорт ўйини — дартс ўйнаб турганида, Бора-бора дартс асрини бошлариде чинакам спорт ўйинига айланди. Ом-мавийлик жиҳатидан у олдин-ги ўрнинларини эгаллаб тур-бди. Ҳозирда дартс билан 7 миллиондан ошқ киши шу-ғулланади.

Узбекистонга дартснинг кириб келиши ҳам қизиқ. Англиядаги етакчи фирмалардан бири «Никор» тош-кентлик спорт журналисти Владимир Лушевскийга нисбан ҳамма ниязачилар маж-муини сова қилди. Дартс ўйинининг дастлабки сабоқ-ларини у «Ойнокор» фирмаси бош маслаҳатчиси икки қар-ра жаҳон чемпиони, жаҳон кубогчи голийби жаҳон Жон Лоудан олди.

Шу-шу Владимир Лушевский мазкур ўйин сирларидан ом-ма-ни огоҳ этиш учун елиб-ю-ғуради. Қўриб турганиндек, натижа ёмон эмас. 1991 йил у «Тошкент спорт информал спорт-ахборот фирмасини ташкил этди. 1992 йил эса бу фирма Марказий Осиёда дастлабки халқаро дартс тур-нирини ўтказди.

Шу йилнинг март, июн ой-ларида бўлиб ўтган мусобақалар кўпчилигининг ёқиди. Кунин кеча бўлиб ўтган II Халқаро мусобақа ҳам қизқарли ўт-ди. Унда россиялик А. Патрик (эрнақлар ўртасида) ҳамда ҳамшаҳримиз С. Воробьева (аёллар ўртасида)лар голийб бўлишди.

СУРАТЛАРДА: мусобақадан лавҳалар.

Матн ва суратлар муаллифи Мухаммад АМИН.

ХОРИЖДА НИМА ГАП?

БИРЛАШГАН Миллат-лар Ташкилотининг Харф-сизлик Кенгашида Грузияда-ги чет эллик харбий назо-ратчилар сонини кўпайти-риш масаласи муҳомама қи-линиди. Харфсизлик Кенга-ши машваратдан сўнг БМТ Бош қотиби Бутрос Голли шу ҳақда маълум қилди, деб хабар беради РАТА — ТАСС мухбири.

Айни даврда Грузияда ати-ги беш нафар БМТ харбий нозирини ўт очиниши тўхтатиш тўғрисидаги битимнинг қи-зарчилигини назорат қи-либ турибди.

ПЕКИН. Агар Гонконг қонунчили кенгаши Хитой билан олдиндан келишиб олмас экан, Хитой Халқ Республикаси 1994—95 йилларда Гонконгга бўлиб ўтган сайловнинг ҳеч қандай натажаларини тан олмайди.

МОСКВА. Пулнинг қадр-сизлигини Россияда катта сийсий муаммага айланди, деб ҳисоблайди Россия Фе-дерацияси Бош вазирининг тақрирот ва режалаштириш гуруҳи раҳбари Андрей Илларионов. Унинг айти-шича, Россиянинг янги парламенти учун бўлган,

сайловда фашизмнинг ра-лабаси мамлакатдаги пул-нинг қадр-сизлигини билан ҳам боғлиқ. «Худди шу ҳол миллионлаб кишиларни сийсий авантюричлар ча-ғалга тутиб берди», — деб таъкидлайди А. Илларионов.

ДУШАНБЕ. РАТА — ТАСС мухбирининг

Шеърят

Сирожддин САИИД

УЗ ОТАННИНГ ЭШИГИ

Шеърят нима? Гуллидир, райқондир, жамбилдир, нима у? Хеч ким айтиб беролмайди.

Алқисса, шеърят нима? Бир йиллар Андижонда бир туй бўлган эди.

Уз отаннинг эшиги

Ифор эшиги, ёр-ёр.

Утсам-кетсам сочларингни

Силар эшиги, ёр-ёр.

Шеърят шудир, Андижонда ҳам, Сурхондёрда ҳам айтсангиз, тушунишди буни.

ЧЕКИНДИЛАР БУ ДУНЁНИНГ АРМОНЛАРИ

УРТАМИЗДА...

Йўлимиздан тоғлар кетди, боғлар кетди, Бу боғлардан доғлардайин зоғлар кетди.

Чекиндилар бу дунёнинг армонлари, Йўқдилар айрилиқнинг қўрғонлари.

Тақдир манга қанча алам, ўй берди, Дунё янглиг туганмас бир куй берди.

СИЗГА

Ховлигиздан шарқираган сой ўтса, Елкангиздан қуён ўтса, ой ўтса,

Бор юдузлар сизга хизмат қилсалар, Умонлар ҳам сиз деб қуриб, тўлсалар.

Севинч билан очилсалар эшиклар, Уйингизни тор айласса бешиклар.

Еллар каро зулфингизни кулф этиб, Елиб турса ҳуснингизни мулк этиб.

Дустлар келиб ул кун бағрим тилсалар, Бўғим юлиб, андин бир най қилсалар.

Аралашди уйку ва ўлим, Дунё билан ҳам аралашди.

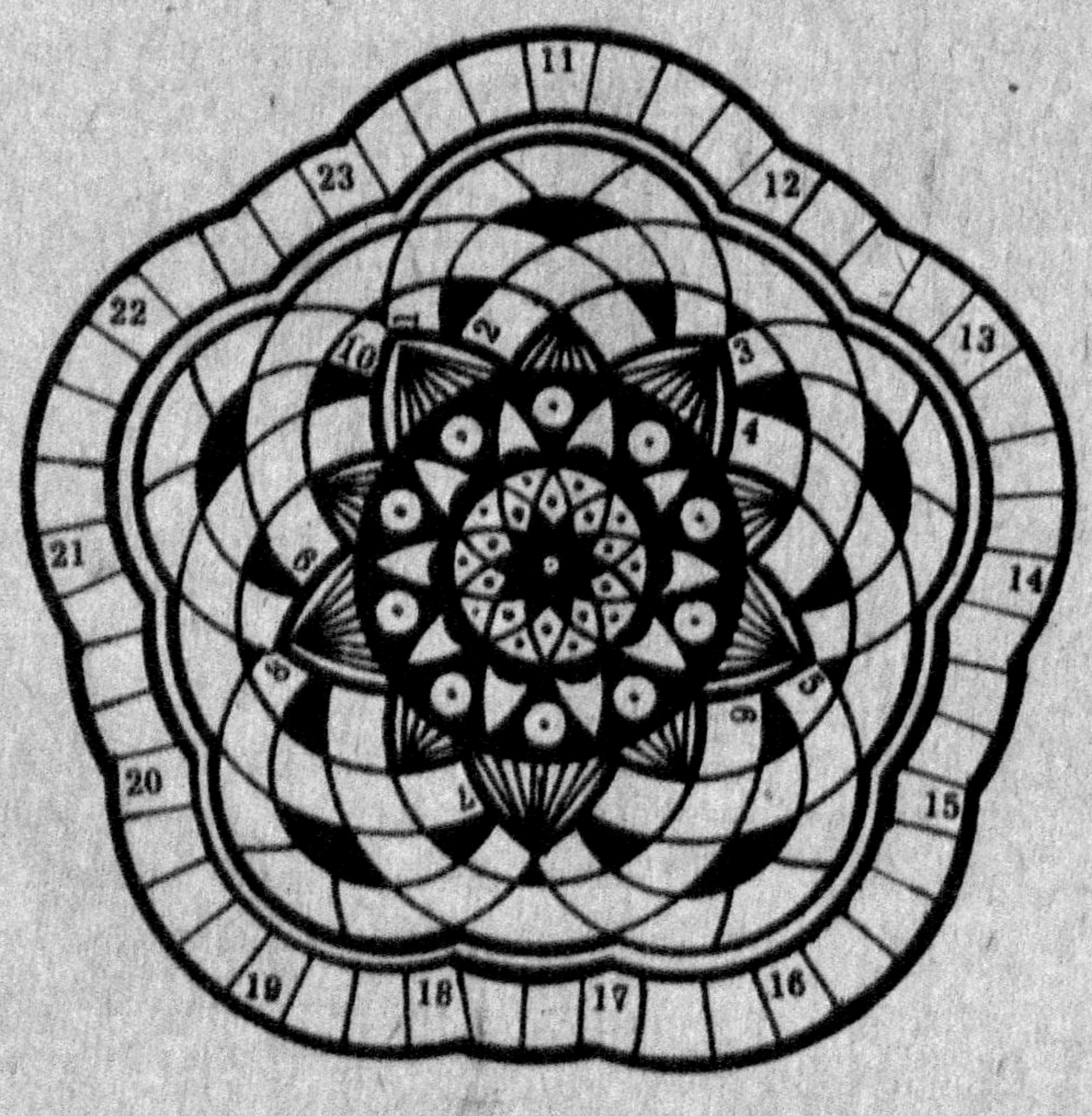
Еру осмон кетди қоришиб, Аралашди замину замон.

ТОПҚИРЛИК МАШҚИ

ЕИЛАР БҒИНИЧА: 1. Уриши ипак арқоғи, ип йўл йўл газлама.

ШАКЛ АТРОФИ БҒИНИЧА: 11. Машхур ҳинд кино санъаткори.

Тузувчи Фозилжон ОРИПОВ.

УЗБЕКИСТОНДА МОПАССАН ХОТИРАСИ

Бу йил буюк француз эдиби Ги де Мопассан вафотининг юз йиллигига нишонланмоқда.

Талабалар Аббор Ҳидоятлов номидики ёшлар драма театри артистлари ёрдамида тайёрланган мўжиза спектаклида Ги де Мопассан ҳикояларида акс этган инсоний туйғулар жонланди.

(УЗА мухбири).

Газета саҳифаланаётганда:

ЭКРАНДА — ШУ ЙИЛНИНГ ҲАҚРАМОНЛАРИ

Республика телетомошабинлари янги йил кунларида қизиқарли кўрсатувини шоҳид бўладилар.

мўътәбар халқаро мусобақаларда Ветанимиз шарафини химоя қилган

(УЗА мухбири).

Нигоҳлар тўқнашганда

Қатра

Шу ўринда Марadona ўзининг Куба раҳбарига бўлган эҳтиромини ҳеч қачон яширмаганини айтиш лозим.

КАНДАЙ ОИЛА МУСТАҲКАМ? АМРИКОЛИК социологлар қандай оила мустаҳкам, деган саволга ва ниҳоят жавоб топилди.

Утмайман шу тахлит аён, ноаён, Ҳисси ичра намоён, ҳисси ичра ниҳон.

БУ КУҲНА ФАЛАК ОСТИДА Ҳар бир амалимиз такрор доимо, Ҳар бир қадамимиз иқтисдо эрур.

ТАНИШНИК ҲОЖИЯКБАР Унинг исми Ҳожиакбар, Ҳожиакбар табиб ҳам дейдилар.

Унга аҳамиятсиз, Хасталик, дард шундай бақои, у миллият танламайди.

Келгуси сонда: ИМЗОСИЗ ГАЗЕТА ОММАҒОН ЛАТИФАЛАРИ

«БИР УЛИМДАН ҚОЛДИМ» — ўзининг бу фавқуллода қобилиятини 12 ёшида сезганим.

Қизнинг киприклари шу қадар узун ва қайрилма эдики, агар кўзларини катароқ оқтудек бўлса, киприклари қошлари билан ўпишарди.

Куз эди ўшанда. Хазонлар чирт-чирт ўзини, ерга тушарди. Тукилаётган, сап-сарик товланётган баргларга термуганча, тиббон кезишни одат қилдинг.

Вақт ўтиб, уни салгина унут бошладинг. Барбир кўчада ўша қизга озгина ўхшаш париларга кўзинг туғса, юраңг ўртнардик.

Мени ҳаётга қайтарган жароҳлардан бир умр миннатдорман. Тузалиб чиққач, табиб билан жиддий шуғулланганимга, танамдаги имкониятни бу йўлга татбиқ этишга қарор қилдим.

ГҒЕКИ КАФТИДА КҒРАЕТГАНДЕК Ҳар кунни унинг уйига шифо истаб узоқ-яқиндан юзлаб беморлар келиди.

Эл орасидаги одамлар УНИНГ ИСМИ ҲОЖИЯКБАР

Унинг исми Ҳожиакбар, Ҳожиакбар табиб ҳам дейдилар. Дуюнинг сеҳрли кучи воситасида даволади.

ТАНИШНИК ҲОЖИЯКБАР Унинг исми Ҳожиакбар, Ҳожиакбар табиб ҳам дейдилар.

Унга аҳамиятсиз, Хасталик, дард шундай бақои, у миллият танламайди.

Келгуси сонда: ИМЗОСИЗ ГАЗЕТА ОММАҒОН ЛАТИФАЛАРИ

«БИР УЛИМДАН ҚОЛДИМ» — ўзининг бу фавқуллода қобилиятини 12 ёшида сезганим.

Бош муҳаррир: Гаффор ҲОТАМОВ. Таҳрир ҳайъати: М. АБДУСАМАТОВА, А. АҲМЕДОВ.

Тавсис этувчи: УЗБЕКИСТОН ЕШЛАР ИТТИҒОҚИ МАРКАЗИЙ ҚҒМИТАСИ

ТАҒИРИЯТ: хаталар ва оммавий ишлар — 32-56-57; ёшлар сисёти ҳамда фан ва халқ таълими — 32-57-93.

МАНЗИЛИМИЗ: ТШХ, Тошкент, Марғуловлар кўчаси, 32-йў. Нашр кўрсаткичи: 64607